

NHỮNG KẺ YÊU MẾN CHÚA SẼ NHƯ MẶT TRỜI ĐẦY SỨC SỐNG

Kinh thánh: Các quan xét 5:19-31

“¹⁹ Các vua đến chiến tranh, Các vua Ca-na-an chiến tranh Tại Tha-a-nác, tại nước Mê-ghi-đô; Song chẳng cướp lấy được tiền bạc! ²⁰ Các từng trời có dự vào chiến trận; Những ngôi sao cứ theo đường mình mà đánh Si-sê-ra. ²¹ Khe Ki-sôn đã kéo trôi chúng nó, Tức là khe Ki-sôn đòi xua. Hỡi linh hồn ta, người có giày đạp năng lực dưới chân! ²² Bấy giờ, vó ngựa bèn giậm đất, Vì có những chiến sĩ sai, sai chạy mau. ²³ Sứ giả của Đức Giê-hô-va phán: Hãy rửa sả Mê-rô; Hãy rửa sả, rửa sả dân cư của nó! Vì chúng nó không đến tiếp trợ Đức Giê-hô-va, Không đến tiếp trợ Đức Giê-hô-va đánh các đồng sĩ! ²⁴ Nguyên cho Gia-ên, vợ Hê-be, người Kê-nít, Được phước giữa các người đàn bà! Nguyên người được phước giữa các đàn bà ở trong trại! ²⁵ Si-sê-ra xin nước, nàng đem cho sữa; Nàng lấy chén kẻ sang trọng mà thết mỡ sữa cho. ²⁶ Một tay nàng nắm lấy cây nọc Còn tay hữu cầm cái búa người thợ; Nàng đánh Si-sê-ra, bửa đầu hấn ra, Đập bể đầu và đâm lủng màng tang. ²⁷ Hấn xiu, té, nằm tại chân nàng. Hấn xiu, té tại chân nàng; Và tại chỗ hấn xiu, hấn té chết cứng. ²⁸ Mẹ của Si-sê-ra ở cửa sổ xem thấy, Bèn kêu qua song mặt võng mà rằng: “Vì sao xe con đến chậm trễ? Tại sao các xe con đi chậm dưng ấy!” ²⁹ Những kẻ khôn ngoan trong bọn hầu người trả lời, Mà mẹ hấn cũng nói thẳm, rằng: ³⁰ ”Chúng há chẳng tìm được của cướp sao? Họ há chẳng phải chia phần của đó ư? Một vài con gái cho mỗi người chiến sĩ, Một của cướp bằng vài nhuộm về phần Si-sê-ra: Một của cướp bằng vài nhuộm thêu! Một cái áo vài nhuộm, hai cái áo vài thêu, Cho cổ của người thắng trận!” ³¹ Ôi, Đức Giê-hô-va! nguyện hết thảy kẻ cừ địch Ngài đều hư mất như vậy! Nguyên những kẻ yêu mến Ngài được giống như mặt trời, Khi mọc lên rực rỡ! Đoạn, xứ được hoà bình trong bốn mươi năm.”

Gợi ý bài học: Phân đoạn hôm nay là phần cuối bài ca chiến thắng của Đê-bô-ra và Ba-rác. Bài ca mô tả quyền năng của Đức Chúa Trời trong chiến trận, sự hỗn loạn của quân thù và hai thái độ hoàn toàn trái ngược trước công việc Ngài: Mê-rô đứng ngoài quan sát, còn Gia-ên can đảm hành động. Si-sê-ra bố trí quân đội tại vùng đồng bằng bên khe Ki-sôn. Vào mùa khô, nơi đây thích hợp để chín trăm xe sắt của quân Ca-na-an phát huy sức mạnh. Xét theo chiến thuật quân sự, Si-sê-ra đã lựa chọn một vị trí rất thuận lợi. Nhưng bài ca Đê-bô-ra cho biết: “Các từng trời có dự vào chiến trận; Những ngôi sao cứ theo đường mình mà đánh Si-sê-ra. Khe Ki-sôn đã kéo trôi chúng nó...” câu 20–21. Dường như Đức Chúa Trời đã khiến một trận mưa lớn đổ xuống, làm khe Ki-sôn tràn nước và vùng đồng bằng trở thành bùn lầy. Chín trăm xe sắt mà Si-sê-ra tự hào bỗng không thể di chuyển. Vũ khí mạnh nhất của người Ca-na-an trở thành một gánh nặng cản trở đường thoát thân. Quang cảnh ấy gợi nhớ việc Đức Chúa Trời giải cứu Y-sơ-ra-ên tại Biển Đỏ. Đạo quân và xe chiến mã của Ai Cập tưởng rằng mình đang nắm chắc phần thắng, nhưng cuối cùng lại bị nước biển vùi lấp. Đức Chúa Trời từng hành động tại Biển Đỏ và khe Ki-sôn vẫn là Đức Chúa Trời đang tể trị hôm nay. Điều con người nương cậy và tự hào không thể chống lại Ngài. Chúa có thể khiến sức mạnh của kẻ thù trở nên vô dụng và dùng chính hoàn cảnh tưởng như bất lợi để giải cứu dân Ngài.

Vì vậy, chúng ta không cần sợ hãi trước những “xe sắt” của đời sống. Điều quyết định không phải là nan đề lớn đến đâu, nhưng là Đức Chúa Trời có đang ở cùng và dẫn dắt chúng ta hay không.

Giữa bài ca chiến thắng, một lời rửa sả nghiêm khắc được công bố: “Hãy rửa sả Mê-rô; Hãy rửa sả, rửa sả dân cư của nó! Vì chúng nó không đến tiếp trợ Đức Giê-hô-va, Không đến tiếp trợ Đức Giê-hô-va đánh các đồng sĩ!” (Cầu23) Mê-rô chỉ xuất hiện một lần trong Kinh Thánh nên không thể xác định chắc chắn vị trí ở đâu. Có thể đó là một thị trấn nằm gần chiến trường. Vì ở gần chiến trận nên cư dân Mê-rô có cơ hội rõ ràng để tham gia, nhưng họ lại lựa chọn đứng ngoài. Lời “đến giúp Đức Giê-hô-va” không có nghĩa Đức Chúa Trời yêu cầu và cần con người hỗ trợ. Ngài hoàn toàn có thể chiến thắng mà không cần sự tham gia của họ. Nhưng Chúa đã ban cho họ cơ hội đứng về phía Ngài và dự phần trong công việc giải cứu dân sự. Họ từ chối cơ hội ấy vì muốn bảo vệ sự an toàn và lợi ích riêng. Mê-rô không đứng với Si-sê-ra, nhưng cũng không đứng lên chống lại sự áp bức. Sự im lặng của họ không phải là thái độ trung lập vô hại. Trong thời điểm cần phải lựa chọn, họ đã không đáp lại tiếng gọi của Đức Chúa Trời. **Đây là lời cảnh tỉnh cho đức tin thờ ơ: biết điều đúng nhưng không hành động, nhìn thấy nhu cầu nhưng không đáp ứng, nghe tiếng Chúa nhưng vẫn giữ mình trong vùng an toàn.** Không phải mọi vấn đề đều buộc chúng ta phải vội vàng đứng về một phía mà thiếu khôn ngoan. **Nhưng khi ý muốn Chúa đã rõ ràng, sự trì hoãn kéo dài có thể trở thành bất tuân.**

Ngay sau lời nguyện dành cho Mê-rô là lời chúc phước dành cho Gia-ên: “Nguyện cho Gia-ên, vợ Hê-be, người Kê-nít, Được phước giữa các người đàn bà! Nguyện người được phước giữa các đàn bà ở trong trại!” (Cầu24) Mê-rô có cơ hội tham gia nhưng đứng ngoài. Gia-ên không phải là một chiến binh, cũng không giữ vai trò trong quân đội Y-sơ-ra-ên, nhưng đã can đảm hành động khi cơ hội đến. Bà tiếp Si-sê-ra bằng sữa rồi dùng cốc lều và búa để kết liễu viên tướng đã áp bức Y-sơ-ra-ên suốt hai mươi năm. Kẻ từng chỉ huy chín trăm xe sắt cuối cùng ngã xuống dưới tay một người nữ với những dụng cụ bình thường của đời sống du mục. Đây là một sự kiện thuộc bối cảnh chiến tranh và sự phán xét đặc biệt trong lịch sử Y-sơ-ra-ên, không phải khuôn mẫu cho phép người tin Chúa sử dụng bạo lực trong những xung đột cá nhân. Trọng tâm của câu chuyện là Đức Chúa Trời phán xét kẻ áp bức và sử dụng một người tưởng như yếu thế để hoàn thành lời Ngài. Gia-ên không có guom giáo, binh lính hay địa vị. Bà chỉ có những gì đang ở trong tay, nhưng đã dùng chúng để đứng về phía Đức Chúa Trời. Chúa cũng có thể sử dụng những điều bình thường chúng ta đang có: một lời cầu nguyện, khả năng lắng nghe, một công việc hằng ngày, một ngôi nhà, chút thời gian, một lời nói chân thật hoặc một hành động yêu thương. **Điều quan trọng không phải là công cụ gì, lớn hay nhỏ, nhưng là chúng ta có sẵn lòng đặt nó trong tay Đức Chúa Trời hay không.**

Từ câu 28, khung cảnh chuyển sang mẹ của Si-sê-ra. Bà đứng bên cửa sổ, nóng lòng chờ con trai trở về: “Vì sao xe con đến chậm trễ? Tại sao các xe con đi chậm đường ấy!” Những người phụ nữ khôn ngoan bên cạnh trấn an bà rằng Si-sê-ra đang bận chia chiến lợi phẩm: phụ nữ bị bắt làm nô lệ, quần áo màu sắc và những vật quý giá. Nhưng người

đọc đã biết điều mà họ chưa biết: Si-sê-ra sẽ không bao giờ trở về. Viên tướng mà họ tự hào đã nằm chết dưới chân Gia-ên. Cảnh tượng này phơi bày sự kiêu ngạo và lòng tham của thế lực chống nghịch Đức Chúa Trời. Trong mắt họ, chiến tranh là cơ hội chiếm đoạt tài sản và biến con người thành chiến lợi phẩm. Họ tin rằng sức mạnh sẽ tiếp tục đem đến quyền lực, giàu sang và vinh quang. Nhưng những tính toán ấy trở nên trống rỗng. Sự chậm trễ không phải vì Si-sê-ra đang chia chiến lợi phẩm, mà vì Đức Chúa Trời đã phán xét hần. **Thế gian có thể tự hào về quyền lực và của cải, nhưng mọi vinh quang chống nghịch Đức Chúa Trời đều chóng qua. Điều con người kiêu hãnh hôm nay có thể hoàn toàn sụp đổ ngày mai.**

Mê-rô và Gia-ên tạo nên một sự tương phản rõ rệt:

Mê-rô

Có cơ hội nhưng đứng ngoài
Chọn sự an toàn
Im lặng trước sự áp bức
Bị quả trách

Gia-ên

Nhìn thấy cơ hội và hành động
Chấp nhận rủi ro
Đứng về phía dân Đức Chúa Trời
Được chúc phước

Đứng về phía Đức Chúa Trời không có nghĩa là hành động cực đoan hoặc thiếu khôn ngoan. Đó là không thờ ơ khi Lời Chúa đã chỉ rõ trách nhiệm của mình. **Có những lúc sự im lặng là khôn ngoan, nhưng cũng có những lúc im lặng là trốn tránh. Có những lúc cần chờ đợi, nhưng cũng có lúc trì hoãn chỉ là một hình thức của bất tuân.** Chúng ta cần cầu xin Đức Chúa Trời ban sự phân định để nhận biết: khi nào phải chờ đợi và khi nào phải đứng lên; khi nào cần im lặng và khi nào phải lên tiếng; khi nào cần giữ mình và khi nào phải bước ra khỏi vùng an toàn.

Bài ca của Đê-bô-ra kết thúc bằng lời cầu nguyện: “Ôi, Đức Giê-hô-va! nguyện hết thảy kẻ thù địch Ngài đều hư mất như vậy! Nguyện những kẻ yêu mến Ngài được giống như mặt trời, Khi mọc lên rực rỡ!” (*Câu 31*) Những người chống nghịch Đức Chúa Trời có thể tỏ ra mạnh mẽ trong một thời gian, nhưng vinh quang của họ rồi sẽ chấm dứt. Trái lại, người yêu mến Chúa và trung tín đứng về phía Ngài sẽ rực rỡ như mặt trời mọc. “Yêu mến Đức Chúa Trời” trong phân đoạn này không chỉ là một cảm xúc trong lòng. Tình yêu ấy được bày tỏ qua sự tin cậy, dâng mình và vâng lời. Đê-bô-ra đã đứng lên dẫn dắt. Ba-rác đã bước vào chiến trận. Các chi phái trung tín đã tình nguyện dâng mình. Gia-ên đã hành động với điều đang có trong tay. Đức Chúa Trời sử dụng sự vâng lời của những con người bình thường để hoàn thành kế hoạch vĩ đại của Ngài. Kết quả là xứ sở được hòa bình trong bốn mươi năm.

Câu hỏi suy ngẫm và áp dụng bài học:

1. Tôi có đang thờ ơ trước một điều Đức Chúa Trời muốn mình thực hiện không?
2. Tôi đang tìm kiếm chiến lợi phẩm và vinh quang của thế gian hay sự đẹp lòng Đức Chúa Trời?
3. Đức Chúa Trời không cần sự giúp đỡ của chúng ta để trở nên chiến thắng. Nhưng Ngài muốn chúng ta đứng về phía Ngài để được dự phần vào công việc, niềm vui và vinh quang của Ngài. Bạn muốn trở nên như người Mê-rô hay Gia-ên? Tình yêu dành cho Chúa đang được thể hiện bằng hành động cụ thể nào?